

Spm. nr. S 1342

Til kulturministeren (16/12 03) af:

Louise Frevert (DF):

»Vil ministeren venligst redegøre for sikkerheden og lemfældigheden i de historiske arkiver og redegøre for, hvordan man i de sidste 13 år har været i stand til at have arkiverne ajourført og fuldstændige, og hvad man har gjort for at ajourføre arkiverne, når man først inden for de sidste få år er begyndt at arkivere i forhold til arkivering på fjernlagre med henblik på flytning af Rigsarkivet, og hvor mange arkivalier mener ministeren, at der mangler i arkivalierne i Danmarks Kulturarv, og hvor stort et antal ministerielle arkivalier mener ministeren er bortkommet fra arkiverne?«

Begrundelse

Spørgeren har med undren konstateret, at der på Ritzau har været meldinger om, at der igennem de sidste mange år er forsvundet arkiver og arkivmapper, som ikke er blevet leveret tilbage.

Svar (19/12 03)

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har jeg indhentet bidrag fra Statens Arkiver. Nedenstående besvarelse bygger herpå.

De sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet i Statens Arkiver for så vidt angår de arkivalier, der opbevares og benyttes der, fremgår af de sikringsmanualer, der er udarbejdet for kulturbevaringsinstitutionerne. I sagens natur er oplysninger om sikringsmæssige detaljer fortrolige.

Jeg er ikke bekendt med, at der skulle være tale om lemfældighed med hensyn til den opbevaring, der finder sted i Statens Arkiver. Som det fremgår af Udredning om bevaring af kulturarven, der blev offentliggjort tidligere dette år, er Statens Arkivers nuværende magasiner i en række henseender, især med hensyn til klimatisering mv., ikke fuldt tilfredsstillende. Regeringen er, som det fremgår af finansloven, indstillet på at løse disse problemer inden for de nærmeste år.

Som bekendt – og som det fremgår af de drøftelser, Statens Arkivers magasinproblemer har givet anledning til – er det ikke mangel på arkivalier, der præger arkiverne. Ca. 85-90% af myn-

dighedernes arkivalier kasseres, før de afleveres til Statens Arkiver. På trods heraf modtager Statens Arkiver hvert år afleveringer i størrelsesordenen 7 hyldekilometer. Jeg mener således ikke, at man kan hævde, at der mangler arkivalier i Danmarks Kulturarv.

Statens Arkiver gennemfører i disse år et systematisk bevarings- og afleveringsprogram, der sikrer, at alle statslige institutioner vil have gennemført afleveringer inden udgangen af 2006.

Modtagelsen af arkivalier i det nævnte omfang har nødvendiggjort at Statens Arkiver har lejet den magasinplads, arkiverne ikke selv råder over i dag.

Hvad angår Ritzaus omtale af forsvundne arkivalier, må jeg konstatere, at der ikke sigtes til arkivalier, der har været afleveret til Statens Arkiver. Ministre og embedsmænd må som andre brugere benytte arkivalier på Statens Arkivers læsesale. De mulige tab, der sigtes til, kan opstå ved, at ministre og embedsmænd under tjenesten har taget sager med sig hjem fra kontoret og glemt at få dem på plads i ministeriets eller myndighedens arkivsystem igen. En sådan handle måde er naturligvis kritisabel. Det er dog Statens Arkivers vurdering, at der ikke er ligefrem et opstået »huller i Danmarkshistorien« af denne grund.

Rigsarkivaren har i anledning af Ritzau-omtalen offentliggjort følgende udtalelse, som jeg henviser til:

»Kommentar til Ritzau' »Ministre efterlod huller i Rigsarkivet«

I anledning af Ritzaus meddelelse 15. december 2003 udtaler Rigsarkivar Johan Peter Noack følgende: Rigsarkivet har ikke ansvaret for behandlingen og bevaringen af ministeriers og styrelseres dokumenter. Først ved afleveringen overgår ansvaret til Rigsarkivet, jf. arkivlovens § 8, stk. 3.

Rigsarkivet fører tilsyn med myndighedernes varetagelse af arkivmæssige hensyn, jf. arkivlovens § 10, stk. 4. Dette tilsyn omfatter især en række tekniske sider af bevaringen. Selve arkivdannelsen hviler på god forvaltningsskik og formålene for myndighedernes forvaltning.

Det påhviler ministre som andre embedsmænd at sikre, at dokumenter brugt uden for kontoret leveres tilbage, så de indgår i de sager, hvor de hører til. Rigsarkivet kan ikke føre tilsyn med, at dette sker.

Det er i enkelte tilfælde i 1980'erne konstateret, at der fandtes offentlige dokumenter i pri-